

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 8 kwietnia 2022 r.

DIH-3.707.23.2022.AB

DECYZJA DIH - III/49/2022

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2021 r. poz. 735 z późn. zm.), art. 1 ust. 3 oraz art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706) oraz art. 91 pkt 25 oraz pkt 26 lit. c, art. 92 pkt 5 i 6 oraz art. 93 ust. 2 i 5 z ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. z 2020 r. poz. 1893 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 5 stycznia 2022 r. (sygn. akt: DK.8361.94.2021), na mocy której przedsiębiorcy Panu Dariuszowi Puchyrskiemu, prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą: F.H.U. CYBERSHOP Dariusz Puchyrski w Zarszynie, wymierzono karę pieniężną w wysokości 5 000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych) z tytułu niewykonania obowiązków wynikających z art. 37 ust. 4 w związku z art. 37 ust. 1 – 3 oraz art. 39 pkt 2 ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów **utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.**

Uzasadnienie

W dniach 9 i 15 listopada 2021 r. inspektorzy reprezentujący Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej (zwanego dalej: „Podkarpackim WIIH”, „organem pierwszej instancji”), działając na podstawie upoważnienia nr DK.8361.94.2021 z 9 listopada 2021 r., przeprowadzili kontrolę w sklepie z akcesoriami komputerowymi, mieszczącym się (...), należącym do przedsiębiorcy (...) (zwanego dalej: „stroną”, „stroną postępowania”, „przedsiębiorcą”).

Upřednio, skierowano do przedsiębiorcy zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli z 15 października 2021 r., ze wskazaniem zakresu przedmiotowego kontroli obejmującego m.in. Kontrolę przestrzegania przez przedsiębiorcę wymagań ustawy o zużytym sprzęcie w czasie trwania kontroli. Wspomniane zawiadomienie doręczono stronie 18 października 2021 r.

Kontrolę przeprowadzono w obecności kontrolowanego przedsiębiorcy.

W wyniku podjętych działań kontrolnych inspektorzy reprezentujący Podkarpackiego WIIH stwierdzili, że przedsiębiorca prowadzi sprzedaż detaliczną komputerów, akcesoriów komputerowych

i drobnego sprzętu AGD i RTV zarówno w placówce detalicznej, jak również za pomocą środków porozumiewania się na odległość.

Ponadto przedsiębiorca oświadczył, że nie dostarcza nabywcom sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych, a powierzchnia sprzedażowa wynosi ok 30 m².

W związku z tym, że kontrolowany posiadał w ofercie sprzęt elektryczny, podlega on obowiązkowi dystrybutora, określonym w art. 37 ust. 4 oraz art. 39 ustawy o zużytych sprzęcie.

W toku kontroli ustalono, że ww. przedsiębiorca wbrew ciążącemu na nim obowiązkowi wynikającemu z art. 37 ust. 4 ustawy o zużytych sprzęcie, nie umieścił informacji, o których mowa w art. 37 ust. 1-3 ustawy o zużytych sprzęcie, a wskazujących że:

- dystrybutor obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w punkcie sprzedaży, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt sprzedawany,
- dystrybutor, dostarczając nabywcy sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w miejscu dostawy tego sprzętu, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt dostarczony,
- dystrybutor prowadzący jednostkę handlu detalicznego o powierzchni sprzedaży w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wynoszącej co najmniej 400 m² poświęconej sprzedaży sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych, jest obowiązany do nieodpłatnego przyjęcia w tej jednostce lub w jej bezpośredniej bliskości zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, którego żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 25 cm, bez konieczności zakupu nowego sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych.

Inspektorzy w toku prowadzonych działań kontrolnych ustalili, że przedsiębiorca umieścił w widocznym miejscu informację o treści: „Informacja o zużytych sprzęcie elektrycznym. Można u nas w sklepie zostawić zużyty sprzęt tylko w przypadku kupna nowego sprzętu w rozliczeniu 1:1”. (zdjęcie informacji stanowi załącznik nr 2 do protokołu kontroli DK.8361.94.2021).

Inspektorzy wobec powyższych ustaleń stwierdzili, że uwidoczniła informacja nie spełnia wymogów określonych w art. 37 ust 1 – 3 ustawy o zużytych sprzęcie, tym samym przedsiębiorca nie wypełnia obowiązków określonych w art. 37 ust. 4 ww. ustawy.

Ponadto inspektorzy w toku kontroli stwierdzili, że przedsiębiorca w kontrolowanej placówce nie wywiesił informacji, o punktach zbierania zużytego sprzętu, co narusza art. 39 pkt 2 ustawy o zużytych sprzęcie.

Ustalenia kontroli dały również podstawę do stwierdzenia, że przedsiębiorca prowadzi sprzedaż oferowanego sprzętu za pomocą środków porozumiewania się na odległość, tj. za pośrednictwem Allegro – jako użytkownik (...). Jednocześnie stwierdzono, że przedsiębiorca na stronie internetowej poprzez, którą prowadzi sprzedaż, nie zamieścił informacji wymaganych art. 37 ust. 4, tj. określonych

w art. 37 ust. 1 – 3 oraz informacji wymaganych art. 39 pkt 2 tj. o punktach zbierania zużytego sprzętu.

Powyższe przedsiębiorca potwierdził również w oświadczeniu z 9 listopada 2021 r. , w którym poinformował, że prowadzi sprzedaż internetową na portalu Allegro.pl. Ponadto wskazał, że nie zamieścił wymaganej informacji o odbiorze zużytego sprzętu elektronicznego, natomiast w sklepie znajduje się informacja o treści: „Informacja o zużytym sprzęcie elektrycznym. Można u nas w sklepie zostawić zużyty sprzęt tylko w przypadku kupna nowego sprzętu w rozliczeniu 1 do 1”. Nieumieszczenie wymaganych informacji wynikało zdaniem kontrolowanego z niewiedzy.

W toku kontroli wydano, na podstawie art. 16 ust. 1 pkt. 5 ustawy o Inspekcji Handlowej, żądanie umieszczenia informacji określonych art. 37 oraz art. 39 pkt. 2 ustawy o zużytym sprzęcie. Powyższe żądanie zostało w trakcie kontroli zrealizowane.

Wszystkie ustalenia kontroli zostały zawarte w protokole kontroli z 15 listopada 2021 r. (nr akt kontroli DK.8361.94.2021), do którego kontrolowany nie wniósł uwag.

W oparciu o zebrany materiał dowodowy, na podstawie art. 61 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2021 r. poz. 735 z późn. zm.) (zwanej dalej: „Kpa”), Podkarpacki WIIH zawiadomieniem z dnia 8 grudnia 2021 r., poinformował przedsiębiorcę (...), o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego, w przedmiocie wymierzenia kary pieniężnej określonej w art. 91 pkt 25 i 26 lit. c ustawy o zużytym sprzęcie. Jednocześnie poinformowano przedsiębiorcę, że zgodnie z art. 10 § 1 oraz art. 73 i art. 79 § 2 Kpa stronie przysługuje prawo do czynnego udziału, wypowiedzania się co do zebranych dowodów i materiałów, przeglądania akt sprawy, jak również brania udziału w przeprowadzaniu dowodu.

W odpowiedzi na powyższe zawiadomienie, przedsiębiorca w piśmie z dnia 10 grudnia 2021 r. poinformował, że zgodnie z art. 37 ust. 1 ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym spełniał on nałożony na niego obowiązek nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstwa domowego. Informację, o takiej możliwości, zamieścił w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży detalicznej. Zdaniem przedsiębiorcy ustawa nie definiuje dosłownego wizerunku treści informacji jaka powinna znajdować się w punkcie sprzedaży detalicznej, a jedynie zobowiązuje w art. 37 ust. 1 – 3 do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych i poinformowano o tym klientów.

Ponadto przedsiębiorca wskazał, że w toku kontroli udzielił stosownych wyjaśnień i natychmiast zastosował się zaleceń kontrolujących, umieścił informację w punkcie sprzedaży i na stronie internetowej o treści poleconej przez inspektorów. Ponadto przedsiębiorca poinformował, że w trakcie rozmowy przy propozycji zakupu sprzętu informował konsumenta o przysługującym mu prawie, nigdy nie miał skarg co do tej kwestii, jak również nigdy nie łamał prawa. W związku z powyższym zwrócił się z prośbą o nienakładanie kary z tytułu zarzucanego mu niedopełnienia obowiązków wynikających z art. 37 ust. 4 oraz art. 39 pkt 2 ustawy o zużytym sprzęcie.

W dniu 5 stycznia 2022 r. Podkarpacki WIIH, na podstawie art. 91 pkt 25 i 26 lit. c, ustawy o zużytym sprzęcie oraz art. 104 § 1 Kpa, wydał decyzję, na mocy której przedsiębiorcy Panu (...), wymierzono

karę pieniężną w wysokości 5 000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych), z tytułu niedopełnienia obowiązków dystrybutora, wynikających z:

- art. 37 ust. 4 ustawy o zużytych sprzęcie, tj. nieumieszczenie w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa w art. 37 ust. 1 – 3 ww. ustawy,
- art. 39 pkt 2 ww. ustawy, tj. nieumieszczenie w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu.

W dniu 7 lutego 2022 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwany dalej: „Prezesem UOKiK” albo „organem drugiej instancji”) otrzymał za pośrednictwem Podkarpackiego WIIH odwołanie od ww. decyzji. Strona w odwołaniu zarzuciła decyzji naruszenie:

- przepisów postępowania – art. 6, art. 8, art. 77 § 1, art. 7 w zw. z art. 80 Kpa poprzez niewyjaśnienie wszystkich okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy, prowadzące do błędów w ustaleniach faktycznych polegających na:
 - a) na przyjęciu, że informacja umieszczona w punkcie sprzedaży skarżącego nie wypełnia wymogów, określonych w ustawie o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, w sytuacji gdy ustawa nie definiuje dosłownej treści informacji jaka powinna się znajdować w punkcie sprzedaży detalicznej, a jedynie o jej możliwym zakresie;
 - b) uznaniu, że skarżący nie wypełnił nałożonych obowiązków wynikających z ustawy o zużytych sprzęcie, pomimo że skarżący w widocznym miejscu posiadał stosowną informację odnośnie możliwości nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego;
- przepisów postępowania w postaci art. 8 Kpa w zw. z art. 12 ustawy prawo przedsiębiorców, poprzez ich niezastosowanie i prowadzenie postępowania w sposób sprzeczny z zasadą pogłębiania zaufania władzy publicznej, a w konsekwencji zastosowanie nieproporcjonalnego środka w postaci nałożenia kary administracyjnej w wysokości 5 000 zł,
- prawa materialnego – art. 93 ust. 4 ustawy o zużytych sprzęcie poprzez jego niezastosowanie i nieumorzenie postępowania w przedmiocie nałożenia kary pieniężnej, pomimo że skarżący dochował należytej staranności i niezwłocznie usunął wskazane przez inspektorów uchybienia, tym samym uczynił wszystko czego można było od niego rozsądnie oczekiwać aby do naruszenia nie doszło;
- przepisów postępowania – art. 7 Kpa, poprzez niezachowanie proporcji pomiędzy interesem społecznym a słusznym interesem strony, jednocześnie stosując uznanie administracyjne w zakresie niewyjaśnienia względów faktycznych, które przemówiły za nieuwzględnieniem słusznego interesu strony, zwłaszcza mając na uwadze, że waga naruszenia prawa jest znikoma, a skarżący niezwłocznie zaprzestał wskazanych przez inspektorów naruszeń.

W związku z powyższym strona wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji i umorzenie postępowania, ewentualnie uchylenie decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji.

Pismem z dnia 9 lutego 2022 r. Prezes UOKiK poinformował przedsiębiorcę (...), o toczącym się postępowaniu administracyjnym w sprawie odwołania od decyzji Podkarpackiego Wojewódzkiego

Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 5 stycznia 2022 r. (sygn. akt: DK.8361.94.2021) oraz o przysługującym mu prawie do zapoznania się z aktami sprawy i wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony postępowania jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Stosownie do art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji, organem właściwym jest wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem wyższego stopnia i w związku z powyższym, w ramach nadzoru, jest uprawniony do przeprowadzenia niniejszego postępowania.

Do zadań Inspekcji Handlowej zgodnie z art. 87 ustawy o zużytych sprzęcie, należy kontrola przestrzegania przez dystrybutorów przepisów art. 37 i art. 39 ww. ustawy. Przepis wskazuje przy tym, że kontrola ta jest przeprowadzona na podstawie ustawy o Inspekcji Handlowej.

Artykuł 37 ust. 4 ustawy o zużytych sprzęcie wskazuje, że dystrybutor jest obowiązany do umieszczenia w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa m.in. w art. 37 ust. 1-3 ww. ustawy, wskazujących że:

- 1) dystrybutor obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w punkcie sprzedaży, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt sprzedawany;
- 2) dystrybutor dostarczając nabywcy sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w miejscu dostawy tego sprzętu, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt dostarczony;
- 3) dystrybutor prowadzący jednostkę handlu detalicznego o powierzchni sprzedaży w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wynoszącej co najmniej 400 m² poświęconej sprzedaży sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych, jest obowiązany do nieodpłatnego przyjęcia w tej jednostce lub w bezpośredniej bliskości zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, którego żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 25 cm, bez konieczności zakupu nowego sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych.

Zgodnie z art. 91 pkt 25 ustawy o zużytych sprzęcie, administracyjnej karze pieniężnej, podlega ten kto wbrew przepisom art. 37 ust. 4 nie umieszcza w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa w art. 37 ust. 1-3 ww. ustawy. Wysokość administracyjnej kary pieniężnej w przypadku, o którym mowa powyżej, stosownie do art. 92 pkt 6 ww. ustawy, wynosi od 5 000 zł do 300 000 zł.

Dodatkowo należy zwrócić uwagę na przepisy art. 39 ww. ustawy, zgodnie z którym dystrybutor jest obowiązany do:

- 1) udostępniania na rynku wyłącznie sprzętu:
 - a) wprowadzonego do obrotu przez wprowadzającego sprzęt wpisanego do rejestru lub pochodzącego od producenta, który wyznaczył autoryzowanego przedstawiciela wpisanego do rejestru,
 - b) oznakowanego zgodnie z art. 14 ust. 1;
- 2) umieszczenia w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu, a w przypadku udostępniania na rynku sprzętu za pomocą środków porozumiewania się na odległość - do przekazania tych informacji w sposób umożliwiający zapoznanie się z nimi, w szczególności na stronie internetowej lub w formie komunikatu;
- 3) udostępniania na rynku sprzętu wraz z dołączoną do niego informacją, o której mowa w art. 13 ust. 1, w przypadku sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych.

Zgodnie z art. 91 pkt 26 ustawy o zużyтым sprzęcie, administracyjnej karze pieniężnej podlega ten, kto nie wykonuje obowiązków o których mowa w art. 39. Wysokość administracyjnej kary pieniężnej w tym przypadku, stosownie do art. 92 pkt 5 ustawy o zużyтым sprzęcie, wynosi od 5 000 zł do 500 000 zł.

Przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się stopień szkodliwości naruszenia, rodzaj, zakres i okres trwania naruszenia oraz dotychczasową działalność podmiotu (art. 93 ust. 3 ww. ustawy).

Zgodnie z art. 93 ust. 5 ww. ustawy w przypadku stwierdzenia w czasie jednego postępowania kilku naruszeń wyczerpujących znamiona naruszeń określonych w art. 91 ww. ustawy orzeka się jedną karę za wszystkie naruszenia, której wysokość nie może przekraczać najwyższej kary przewidzianej za dane naruszenia.

Natomiast zgodnie z art. 93 ust. 4. jeżeli podmiot podlegający ukaraniu przedstawi organowi dowody i okoliczności wskazujące, że podmiot ten dochował należytej staranności i uczynił wszystko, czego można od niego rozsądnie oczekiwać, aby do naruszenia nie doszło lub, że nie miał żadnego wpływu na powstanie naruszenia, a naruszenie to nastąpiło wskutek zdarzeń i okoliczności, których podmiot nie mógł przewidzieć, organ nie wszczyna postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej wobec tego podmiotu, a postępowanie wszczęte w tej sprawie umarza.

Po przeprowadzeniu analizy zebranych materiałów dowodowych, Prezes UOKiK stwierdza, że ustalenia kontroli przeprowadzonej przez Podkarpackiego WIIH dały podstawę do stwierdzenia, że przedsiębiorca (...), nie wykonał ciążących na nim obowiązków wskazanych w:

- art. 37 ust. 4 ustawy o zużyтым sprzęcie, tj. nie umieścił w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży oraz na stronie internetowej przedsiębiorcy umieszczonej na portalu handlowym Allegro, poprzez którą kontrolowany dokonuje sprzedaży na odległość, informacji w zakresie, o którym mowa w art. 37 ust. 1 – 3 oraz

- art. 39 pkt 2 ww. ustawy, tj. nie wywiesił w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży oraz na stronie internetowej przedsiębiorcy umieszczonej na portalu handlowym Allegro, poprzez którą kontrolowany dokonuje sprzedaży na odległość, informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu.

Powyższe dało podstawę do wymierzenia kary pieniężnej w oparciu o art. 91 pkt 25 oraz pkt 26 lit. c ustawy o zużytych sprzęcie. Tym samym działania Podkarpackiego WIIH były zgodne z prawem i decyzja została wydana w sposób prawidłowy.

Skarżący w odwołaniu zarzucił decyzji naruszenie przepisów postępowania – art. 6, art. 8, art. 77 § 1, art. 7 w zw. z art. 80 Kpa poprzez niewyjaśnienie wszystkich okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy, prowadzące do błędów w ustaleniach faktycznych polegających na:

- na przyjęciu, że informacja umieszczona w punkcie sprzedaży skarżącego nie wypełnia wymogów, określonych w ustawie o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, w sytuacji gdy ustawa nie definiuje dosłownej treści informacji jaka powinna się znajdować w punkcie sprzedaży detalicznej, a jedynie o jej możliwym zakresie;
- uznaniu, że skarżący nie wypełnił nałożonych obowiązków wynikających z ustawy o zużytych sprzęcie, pomimo że skarżący w widocznym miejscu posiadał stosowną informację odnośnie możliwości nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego.

Odnosząc się do powyższego zarzutu, organ drugiej instancji stwierdza, że zgromadzony materiał w sprawie nie budzi żadnych wątpliwości, a stwierdzone nieprawidłowości zostały opisane w sposób jasny i zrozumiały. Prezes UOKiK, nie ma również wątpliwości co do treści informacji, jaka zgodnie z art. 37 ust. 4 ustawy o zużytych sprzęcie powinna zostać uwidoczniona, gdyż została ona wprost wskazana w art. 37 ust. 1 – 3 ww. ustawy. Przedsiębiorca mógł je przedstawić w sposób, jaki mu najbardziej odpowiada, ale z uwzględnieniem wszystkich istotnych szczegółów lub literalnie przytoczyć treść art. 37 ust. 1 – 3 tejże ustawy. Należy tutaj również wskazać, że przedsiębiorca pomimo poinformowania go o uprawnieniu do zgłoszenia uwag na podstawie art. 20 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, (pouczenie na karcie nr 6 protokołu kontroli) takich uwag nie zgłosił. W związku z powyższym należy uznać, że ustalenia zawarte w protokole kontroli są zgodne ze stanem faktycznym stwierdzonym w czasie kontroli i za takie uznał je również przedsiębiorca.

Prezes UOKiK zgadza się także z organem pierwszej instancji, że uwidoczniona informacja o treści „Informacja o zużytych sprzęcie elektrycznym. Można u nas w sklepie zostawić zużyty sprzęt tylko w przypadku kupna nowego sprzętu w rozliczeniu 1 do 1”, jest nieprecyzyjna i niejednoznaczna, nie ma w niej odniesienia do sprzętu elektronicznego, jak również nie wiadomo na czym polega rozliczenie 1:1 (czy chodzi o wartość, wielkość czy funkcję, lub inne kryterium). Tak sformułowany zapis przekazuje tylko część informacji wskazanych w art. 37 ust. 1, natomiast kompletnie nie odnosi się do informacji, o których mowa w art. 37 ust. 2 i 3 ustawy o zużytych sprzęcie. Jednocześnie należy wskazać, że w przypadku sprzedaży przez Internet, przedsiębiorca nie zamieścił żadnej z wymaganych art. 37 ust. 4 informacji określonych w art. 37 ust. 1- 3 oraz art. 39 pkt 2 ustawy o zużytych sprzęcie.

Organ drugiej instancji informuje również, że przepisy art. 37 ust. 4 i 39 pkt 2 ustawy o zużytych sprzęcie, nakładają na przedsiębiorcę dwa różne obowiązki informacyjne i spełnienie jednego obowiązku nie będzie stanowiło wypełnienia drugiego. Ponadto Prezes UOKiK zwraca uwagę

również, że art. 37 ustawy o zużytym sprzęcie oprócz obowiązków informacyjnych zawartych w ust. 4, na dystrybutorów nakłada w pkt. 1 - 3 obowiązki związane z odbieraniem zużytego sprzętu. Należy tutaj podkreślić, że sam fakt odbioru zużytego sprzętu przez dystrybutora od nabywców, nie będzie spełnieniem wymagań o których mowa w art. 37 ust. 4 ww. ustawy.

Zdaniem Prezesa UOKiK wszystkie istotne okoliczności zostały wyjaśnione i wzięte pod uwagę przez organ pierwszej instancji, w związku z powyższym należy uznać, iż zarzut naruszenia art. 6, art. 8, art. 77 § 1, art. 7 w zw. z art. 80 Kpa poprzez niewyjaśnienie wszystkich okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy, prowadzące do błędów w ustaleniach faktycznych nie znajduje uzasadnienia.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia art. 93 ust. 4 Ustawy o zużytym sprzęcie, Prezes UOKiK wskazuje, że ww. przepis wprost określa jakie przesłanki są brane pod uwagę przy analizie zasadności zastosowania niniejszego przepisu. Aby organ mógł podjąć decyzję o niewszczynaniu postępowania w sprawie nałożenia kary, przedsiębiorca musi przedstawić organowi dowody i okoliczności wskazujące, że dochował należytej staranności i uczynił wszystko, czego można od niego rozsądnie oczekiwać, aby do naruszenia nie doszło lub że nie miał żadnego wpływu na powstanie naruszenia, a naruszenie to nastąpiło wskutek zdarzeń i okoliczności, których podmiot nie mógł przewidzieć. W niniejszej sprawie przedsiębiorca nie przedstawił, żadnych dowodów i okoliczności pozwalających na zastosowanie niniejszego przepisu.

Należy w tym miejscu również dodać, że przedsiębiorca w dniu 18 października 2021 r. odebrał „Zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli” z dnia 15 października 2021 r. ze wskazanym zakresem „Kontrola przestrzegania przez przedsiębiorcę wymagań ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym”. Czynności kontrolne zostały wszczęte w dniu 9 listopada 2021 r., a więc trzy tygodnie później, w związku z czym przedsiębiorca miał dość czasu aby do kontroli odpowiednio się przygotować. Zdaniem organu jeżeli przedsiębiorca decyduje się na prowadzenie działalności, m.in. polegającej na sprzedaży sprzętu elektrycznego i elektronicznego przeznaczonego dla gospodarstw domowych, powinien on znać obowiązujące przepisy prawa w tym zakresie, a także stale monitorować, czy wymagane przepisami informacje zostały uwidocznione w placówce. Prezes UOKiK wskazuje ponadto, że przepisy art. 37 ust. 4 i art. 39 pkt 2 wprost wskazują jakie informacje muszą być uwidocznione.

Przedsiębiorca w odwołaniu zarzucił również naruszenie przepisów postępowania w postaci art. 8 Kpa w zw. z art. 12 ustawy prawo przedsiębiorców, poprzez ich niezastosowanie i prowadzenie postępowania w sposób sprzeczny z zasadą pogłębiania do zaufania władzy publicznej, a w konsekwencji zastosowanie nieproporcjonalnego środka w postaci nałożenia kary administracyjnej w wysokości 5 000 zł.

Przepis art. 8 Kpa ustanawia zasadę wzbudzania zaufania uczestników postępowania administracyjnego do władzy publicznej. Nakaz ten organy powinny realizować kierując się zasadami proporcjonalności, bezstronności oraz równego traktowania. Ponadto organy administracji publicznej bez uzasadnionej przyczyny nie odstępują od utrwalonej praktyki rozstrzygania spraw w takim samym stanie faktycznym i prawnym.

Natomiast art. 12 Prawa przedsiębiorców stanowi, że organ prowadzi postępowanie w sposób budzący zaufanie przedsiębiorców do władzy publicznej, kierując się zasadami proporcjonalności, bezstronności i równego traktowania.

Odnosząc się do powyższego zarzutu strony, po przeanalizowaniu przeprowadzonego przez Podkarpackiego WIIH postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia kary pieniężnej, Prezes UOKiK stwierdza iż jest on w pełni niezasadny.

Prezes UOKiK wskazuje, że podstawą do wymierzenia kary było naruszenie przepisów ustawy o zużytym sprzęcie. Ustalenia faktyczne zawarte w aktach kontroli nie budzą żadnych wątpliwości, że przedsiębiorca naruszył przepisy art. 37 ust. 4 oraz art. 39 pkt 2 ustawy o zużytym sprzęcie. Organ pierwszej instancji w sposób wyczerpujący zebrał materiał (w tym w postaci własnoręcznie podpisanych oświadczeń przedsiębiorcy) oraz właściwie go rozpatrzył. Wymagane przepisami prawa informacje nie zostały umieszczone zarówno w placówce stacjonarnej, jak i na stronie internetowej umieszczonej na portalu Allegro poprzez którą kontrolowany prowadzi sprzedaż na odległość.

Ponadto Prezes UOKiK wskazuje, że cechą charakterystyczną sankcji administracyjnej, a taką właśnie jest kara pieniężna nakładana na podstawie przepisów ustawy o zużytym sprzęcie, jest jej automatyczne stosowanie wobec podmiotu ponoszącego przypisaną mu obiektywną odpowiedzialność za naruszenie ciężących na nim obowiązków. Samo zaś stwierdzenie – udowodnienie faktu braku właściwej informacji wymaganej przepisami prawa jest wystarczającą przesłanką do nałożenia kary pieniężnej. Nie ma przy tym znaczenia czy niedopełnienie obowiązku nastąpiło z winy (umyślnej czy nieumyślnej) danego podmiotu, czy też nie. Dodatkowo wskazać należy, że ustawa nie przewiduje możliwości badania przez organ Inspekcji Handlowej istnienia winy, bądź jej braku po stronie podmiotu, u którego ujawniono nieprawidłowości. Zatem samo stwierdzenie w wyniku kontroli, że określony podmiot nie zrealizował ciężącego na nim obowiązku ustawowego powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną. W niemniejszej sprawie, organ mógł nałożyć na stronę karę w wysokości od 5 000 do 500 000 zł. Podkarpacki WIIH po analizie akt sprawy oraz przesłanek, o których mowa w art. 93 ust.3 ustawy o zużytym sprzęcie, wymierzył karę najniższą z możliwych, przewidzianych ustawą. Taki tryb postępowania prowadzony jest w stosunku do wszystkich podmiotów, u których zostanie stwierdzone naruszenie przepisów ustawy o zużytym sprzęcie.

Prezes UOKiK wskazuje także, że za sam brak umieszczenia w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu, tj. naruszenie art. 39 pkt 2 ww. ustawy, minimalna kara jaka może zostać na przedsiębiorcę nałożona to 5 000 zł. W niniejszym przypadku przedsiębiorca naruszył przepisy również drugiego artykułu ustawy o zużytym sprzęcie tj. art. 37 ust. 4, którego niewypełnienie jest także zagrożone karą administracyjną o minimalnej wysokości 5 000 zł. Mając na uwadze powyższe, trudno więc zgodzić się ze stroną, że kara jaka została na nią nałożona, była dla niej krzywdząca z pominięciem zasady proporcjonalności, bezstronności i równego traktowania. Tak więc zarzut ten jest całkowicie nietrafiony.

W złożonym odwołaniu strona zarzuca również naruszenie przepisów -postępowania tj. art. 7 Kpa, poprzez niezachowanie proporcji pomiędzy interesem społecznym a słusznym interesem strony, jednocześnie stosując uznanie administracyjne w zakresie niewyjaśnienia względów faktycznych, które przemówiły za nieuwzględnieniem słusznego interesu strony, zwłaszcza mając na uwadze, że

waga naruszenia prawa jest znikoma, a skarżący niezwłocznie zaprzestał wskazanych przez inspektorów naruszeń.

Jak wskazuje prof. dr hab. Roman Hauser w komentarzu do art. 7 Kpa stosownie do treści art. 7 KPA "organy administracji publicznej (...) podejmują wszelkie kroki niezbędne do (...) załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli". Kodeks postępowania administracyjnego nie definiuje pojęcia interesu społecznego ani pojęcia słuszny interes obywateli. Są to pojęcia niedookreślone, co powoduje, że o ich zakresie decyduje organ orzekający w danej sprawie, który musi się przy tym wykazać dużą ostrożnością. Ponadto, jak wskazuje Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 20 maja 1998 r. (sygn. I SA/KA 1744/96) organy administracji uprawnione są do własnej oceny interesu społecznego i słuszności interesu obywatela i każdorazowo o treści podejmowanego rozstrzygnięcia decydują okoliczności konkretnego przypadku. Interes obywatela winien być przy tym "słuszny" w rozumieniu obiektywnym, nie może być natomiast wyprowadzany z własnego tylko jego przekonania opartego na poczuciu krzywdy i nierówności. Ponadto Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 19 stycznia 2021 r. (sygn.. I OSK 1960/20) wskazuje, że obowiązek organu uwzględniania "interesu społecznego i słusznego interesu strony" w odniesieniu do kwestii stanu faktycznego sprawy skierowany jest na podejmowanie wszelkich czynności niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego, co nie może być rozumiane jako zautomatyzowana konieczność wyprowadzania wniosków zbieżnych ze stanowiskiem strony w sytuacji, gdy stan faktyczny sprawy nie daje ku temu podstaw.

W niniejszej sprawie Prezes UOKiK, wskazuje że ustalenia kontroli bezspornie wykazały, że doszło do naruszenia przez kontrolowanego przepisów ustawy o zużyтым sprzęcie, a tym samym istniały przesłanki do nałożenia na przedsiębiorcę administracyjnej kary pieniężnej.

Organ drugiej instancji wskazuje, że celem ustawodawcy było umożliwienie użytkownikom sprzętu pozbycia się w prawidłowy sposób odpadów w postaci zużytego sprzętu elektronicznego i elektrycznego, poprzez dostęp do informacji, gdzie i na jakich zasadach mogą te odpady pozostawić. W związku z tym przyjąć należy, że każdy dystrybutor sprzętu elektrycznego i elektronicznego przeznaczonego dla gospodarstw domowych winien w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży sprzętu elektrycznego i elektronicznego umieszczać wszystkie informacje, o których mowa w art. 37 ust. 1 – 3 niezależnie od prowadzonej przezeń powierzchni sprzedaży. Nawet jeżeli dystrybutor nie prowadzi jednostki handlu detalicznego o powierzchni sprzedaży wynoszącej co najmniej 400 m² poświęconej sprzedaży sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych, to przekazanie takiej informacji konsumentowi uświadomi go, że w większym sklepie ma możliwość nieodpłatnego pozostawiania zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, którego żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 25 cm, bez konieczności zakupu nowego sprzętu. Przekazanie informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu również jest bardzo istotna. Uzyskanie przez konsumentów powyższej wiedzy niewątpliwie przyczynia się do zwiększenia dbałości o stan środowiska naturalnego, poprzez ograniczanie pozostawiania zużytego, niepotrzebnego już sprzętu w miejscach do tego nieprzeznaczonych. Tym samym każdy dystrybutor, niezależnie od zakresu jego działalności, powinien mieć uwidocznione informacje wynikające z art. 37 ust. 4 ustawy o zużyтым sprzęcie w zakresie, o którym mowa w art. 37 ust. 1 - 3, jak również wynikające z art. 39 pkt 2 ustawy o zużyтым sprzęcie.

Biorąc pod uwagę skalę naruszenia przez stronę prawa (w tym wypadku naruszenia obowiązku informacyjnego zawartego w dwóch odrębnych artykułach, tj. art. 37 ust. 4 i art. 39 pkt 2 ustawy o zużytych sprzęcie), kara nałożona przez Podkarpackiego WIIH, była najniższa z możliwych (z zastosowaniem art. 92 ust. 5 ww. ustawy), a tym samym nie może tu być mowy o naruszeniu słusznego interesu obywatela (strony) w przedmiotowej sprawie. Nałożenie kary w tak niskiej wysokości, w niniejszej sprawie może świadczyć, że organ wziął pod uwagę wszystkie okoliczności, w tym te, które miały wpływ na tak niski wymiar kary.

Prezes UOKiK, po przeanalizowaniu sprawy również nie widzi podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 189f § 1pkt 1 Kpa. Okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej. Strona nie dopełniła obowiązków nałożonych na nią w art. 37 ust. 4 oraz art. 39 pkt 2 ww. ustawy, w związku z czym nie można uznać, że waga naruszenia prawa była znikoma, a tym samym przesłanka pierwsza nie została spełniona. Za spełnioną można uznać natomiast przesłankę dotyczącą zaprzestania naruszenia, gdyż strona w toku kontroli podjęła działania mające na celu usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości. Przesłanki te, jednak muszą być spełnione łącznie.

Ponadto organ drugiej instancji wskazuje, że fakt zaprzestania naruszania przepisów prawa i podjęcia działań naprawczych, nie zwalnia strony z odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków stwierdzone w chwili kontroli.

Nie została spełniona również przesłanka z pkt 2 art. 189f § 1, ponieważ nie była wydana przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocna decyzja nakładająca na stronę za to samo zachowanie administracyjną karę pieniężną, jak również strona nie została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, czy też prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, a kara ta spełniałaby cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

W ocenie Prezesa UOKiK zastosowanie art. 189f § 2 nie spełnieni celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna określona w przepisach ustawy o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym.

Podsumowując Prezes UOKiK stwierdza, że Podkarpacki WIIH, miał podstawy do nałożenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 91 pkt. 25 i 26 lit. c ustawy o zużytych sprzęcie. Organ pierwszej instancji właściwie wziął pod uwagę wszystkie okoliczności sprawy, jak również uwzględnił kryteria wymiaru kary zawarte w art. 93 ust. 3 ww. ustawy, wymierzając karę w dolnej granicy przedziału wskazanego w art. 92 pkt 5 i 6 ww. ustawy, tj. 5 000 zł.

Należy również uznać, że organ pierwszej instancji właściwie zastosował zasadę określoną w art. 93 ust. 5 ww. ustawy, orzekając jedną karę za wszystkie stwierdzone nieprawidłowości. Organ dodatkowo podkreśla, że kara została wymierzona w dolnej granicy możliwej do nałożenia kary określonej w art. 92 pkt 5 (od 5 000 zł – 500 000 zł) i 6 (od 5 000 zł – 300 000 zł) tej ustawy. Kara pieniężna ustalona przez Podkarpackiego WIIH na poziomie 5 000 zł, zdaniem organu drugiej instancji została ustalona na poziomie stosunkowo niskim, biorąc pod uwagę, ustalony przez ustawodawcę szeroki przedział wysokości kary oraz, że przedsiębiorca nie wypełnił obowiązków

wynikających z dwóch przepisów ustawy o zużytym sprzęcie, tj. art. 37 ust. 4 i art. 39 pkt. 2 ww. ustawy.

Stosownie do art. 93 ust. 6 i 7 ustawy o zużytym sprzęcie, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy uiścić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Rzeszowie w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary stanie się ostateczna.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 k.p.a., organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony i Konkurencji i Konsumentów orzekł jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie:

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądownoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.
4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2021 r. poz. 1540 z późn. zm.).

Z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/

(...)